

అందమైన నాలుగంతస్తుల మేడ - రంగురంగుల బల్బుల కాంతిలో మెరిసి పోతోంది. సమయం రాత్రి పది కావస్తోంది. ఆ మేడలోని ఓ గదిని శృంగా రంగా అలంకరిస్తున్నారు ముత్తయిదువలు. డన్లప్ డబుల్కాట్ మీది ఫోమ్ బెడ్ని ఒకరు సరిచేస్తూంటే - మరొకరు మల్లెలు జలుతున్నారు. పన్నీరు ఒకామె జలుతుంటే - గదంతా స్పేచేస్తోంది మరొకామె. అ ర గ ం ట గడిచింతర్వాత ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ అంతా బయటకొచ్చారు.

మరో నిమిషంలో -

సిన్యా హీరోలా వున్న ఓ కుర్రాడు నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ ఆ గదిలో కెళ్ళాడు. ఎన్నో జతల కళ్ళు అతని నడకని తీరుని గమనిస్తున్నాయి.

తర్వాతి నిమిషంలో -

అచ్చం సిన్యా హీరోయిన్లా వున్న ఓ అమ్మాయిని ముత్తయిదువలు ఆ గది దగ్గరకు నడిపించుకొచ్చారు. ఆమె అడుగులు తడబడుతున్నాయి. పెదాలు వణుకుతున్నాయి. కళ్ళల్లో పెళ్ళి కళ-పక్కనే చిన్నగా బెరుకు. ఓ జత కళ్ళు ఆమెని ఆపాదమస్తకం గమనించి ఓకే అనుకున్నాయి. ఆమెని లోపలికి గెంటి తలుపు గడియ బిగించారు.

“విమలా - రా - అక్కడే నిలబడి పోయావే?” అంటూ అతను మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ ఆమెని సమీపించాడు.

“ఏం - సిగ్గా - సిగ్గుపడుతూంటే నీ అందం మరింత పెరుగుతోంది,” అంటూనే ఆమెని రెండు చేతుల్తో బంధించాడు. ఆమె గువ్వలా అతని కౌగిట్లో వాదిగిపోయింది.

“అవునూ మన మొదటి పరిచయం, మొదటిముద్దు గుర్తుందా” అని అతనడుగుతుంటే ఆమె సిగ్గుల మొగ్గయింది. పాత సంఘటనలన్నీ అతను చెబుతుంటే ఆమె మధురానుభూతుల్లో తేలిపోతోంది. ఇద్దరికళ్ళల్లోనూ ఏవో కోరికలు కదులుతున్నాయి. అతని చేతులు ఆమె శరీరంపై న యెక్కడెక్కడో కదులుతున్నాయి. అతనంటున్నాడు :

“మన జీవితం నందనవనం కావాలి.

బ్రతుకు పాట కావాలి.”

అతని చేతుల్లో నన్నని వణుకు వుంది. మెడమీద చేయి కొంచెం క్రిందికి కదిలింది. పిరుదులమించి చేయి ముందుకు జరిగింది. అంతే -

విమల అతణ్ణి విసురుగా తోసేసింది. వేసుకున్న అలంకారాలు విసిరికొట్టింది. కళ్ళల్లో ఎరు పు జీ ర లు చోటు చేసుకున్నాయి.

పరుగుపరుగున అంతా వచ్చేశారు. లెట్లన్నీ ఒక్కసారి వెలిగాయి. మంచం మీది మల్లెలు తెల్లబోయాయి. బాల్ హెడ్ మీద రంగుల బోపీ పెట్టినాయన ముందుకు వచ్చి - “ఏంటమ్మాయ్ - ఏం జరిగింది.”

మినీ కథా వీధి

“హూః జరిగిందేమిటో మీరు చూస్తున్నారుగా - ఈ పెద్దమనిషి చేతు లెక్కడెక్కడో వేస్తున్నాడు - యిలా అయితే మొత్తం కాల్షీట్లు కాన్సిల్ చేసుకోవాల్సి వుంటుంది” అంటూ తారాపథంలో వెలుగుతున్న విమల పాత్రధారిణి రాణిశ్రీ అక్కడుంచి విసవిసా వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళొన్న ఆమెని చూస్తూ కసిగా పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు విమల భర్తగా నటిస్తున్నాయన. సంగతి విన్న నిర్మాత అక్కడే మూర్ఛపోయాడు. ★

“పేరు ?”

“ప్రకాశ మ డి.”

“క్వాలిఫికేషన్.”

“బి. కాం; ఫస్ట్ క్లాస్ అండ్ డి.”

“ఔవ్ వచ్చా ?”

“రాదండీ.”

“సారీ మీకు ఉద్యోగం యివ్వలేము”

* * *

“పేరు ?”

“రామారావు సార్.”

“క్వాలిఫికేషన్ ?”

“ఎమ్. ఎస్.సి. యూనివర్సిటీ ఫస్ట్ సార్.”

“ఔవ్ వచ్చా ?”

“హయ్యర్ పాసయ్యానండీ.”

“షార్ట్ హేండ్ ?”

“సారీ సర్”

“సారీ ! మిస్టర్ ! ఐ కాంట్ హెల్ప్ యూ ! ట్రై ఫరెనదర్ జాబ్.”

* * *

“పేరు.”

“కృష్ణమూర్తి సార్.”

“క్వాలిఫికేషన్.”

“ఎమ్. కాం.”

“ఔవ్ ఏమైనా పాసయ్యారా ?”

“హయ్యర్ గ్రేడ్ పాసయ్యాను.”

“షార్ట్ హేండ్ ?”

“హయ్యర్ పాసయ్యానండీ.”

“వెరీ గుడ్ .... మరి ఎక్స్పీరియన్స్ ఏమైనా ఉందా ?”

“లేదండీ.”

“మాకు ఎక్స్పీరియన్స్ కాండిడేట్స్ కావాలి. మీరింకోచోట ప్రయత్నించండి.”

* * *

“పేరు.”

“సుబ్బారావు.”

“క్వాలిఫికేషన్.”

“ఇంటర్ ఫెయిల్డ్”

“ఔవ్.”

“రాదు.”

“షార్ట్ హేండ్.”

“అంటే ఏమిటి ?”

“అనుభవం ఏమైనా వుందా ?”

“దేంట్లో ?”

“ఏయ్ మిస్టర్ ! నీ ప్రవర్తన ఏం వాగాలేదు” ఇంటర్వ్యూ చేసే ఆఫీసర్ కోపంతో మండిపడ్డాడు.

ఇంటర్వ్యూ కొచ్చిన అభ్యర్థి కూడా కోపంతో అంతెత్తున లేచాడు. "నాకూ మీ ప్రవర్తన ఏం నచ్చలేదు. ఏదో భీమరాజు గారు వెళ్ళమన్నారని వచ్చాను" అంటూ చిరుబుగ్గలు లాడాడు.

దానితో ఇంటర్వ్యూ చేసే ఆఫీసర్ గారి కోపం పాలపొంగులా చప్పగా చల్లారి పోయింది. "మరి భీమరాజుగారు పంపారని ముందే చెప్పారేం? రేపే ఉద్యోగంలో చేరిపోండి" అంటూ అభ్యర్థికి నవిన

యరగా మనవిచేసుకున్నాడు. ఆ అభ్యర్థి రొమ్ము విరుచుకొని బయటకు నడిచాడు.

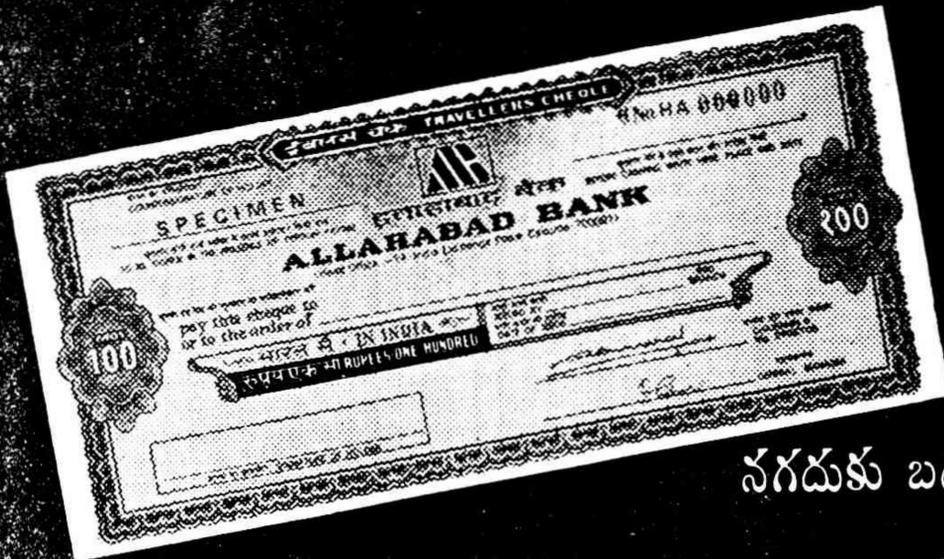
నీతి : వవర్ గలవాడి కాళ్ళు పట్టు కొంటే పనులు త్వరగా పూర్తవుతాయి.

'డబ్బు జాగ్రత్త'

అనే నంగతి

మరువకండి

అలహాబాద్ బ్యాంక్ తో ప్రయాణం చేయండి. ట్రావెలర్స్ చెక్కులు నగదుకు బదులు సురక్షితమైన పద్ధతి

అలహాబాద్ బ్యాంక్ ట్రావెలర్స్ చెక్కులు రూ. 100/- & 500/- సంఖ్యామానంలో రుసుము లేకుండా అభిస్తాయి. భారత దేశంలో ఎక్కడైనా సరే జాతీయం చేయబడిన బ్యాంకుల బ్రాంచి అన్నింటిలో మార్చుకోవచ్చును. అంతేకాదు, మీ టిక్కెట్టు చార్జీలు, సరుకు రవాణాఖర్చు చార్జీలు ఇండియన్ ఏర్ లైన్స్, ఈస్టర్న్ రైల్వే (కలకత్తా) మరియు వెస్టర్న్ రైల్వే (అప్పర్ క్లాస్ బుకింగ్ ఆఫీస్)లకు యీ చెక్కులతో చెల్లించవచ్చును.

అలహాబాద్ బ్యాంక్
 మిస్టర్స్ బ్యాంక్
 (ఇది భారత ప్రభుత్వ సంస్థ)